

SACEM

DREPT PENAL, partea generală I

I.D.

01 septembrie 2015

Nume _____

Prenume _____

Anul _____

1. Principiul caracterului personal al răspunderii penale desemnează faptul că:

- a) nicio persoană nu poate să fie judecată de două ori pentru aceeași faptă;
- b) o persoană nu poate fi trasă la răspundere penală pentru o infracțiune comisă de o altă persoană;
- c) legea penală română se aplică doar faptelor comise de persoane cu cetățenie română în afara teritoriului României.

2. O persoană fără cetățenie care domiciliază în București, ucide un cetățean german în Berlin. Este competență legea penală:

- a) română, în baza principiului personalității;
- b) germană, în baza principiului teritorialității;
- c) germană, în baza principiului realității.

3. În fapt, inculpatul a fost condamnat la pedeapsa închisorii de 7 ani, legea în vigoare prevăzând pentru fapta comisă închisoare de la 1 la 10 ani. După executarea a 3 ani, se modifică legea care prevede pentru fapta comisă închisoare de la 1 la 5 ani. În acest caz:

- a) pedeapsa se va reduce la 5 ani;
- b) pedeapsa de 7 ani se va reduce cu $\frac{1}{2}$;
- c) persoana va fi pusă în libertate.

4. Subiectul activ al infracțiunii:

- a) trebuie să fi împlinit cel puțin 18 ani pentru a putea răspunde penal;
- b) poate fi doar o persoană fizică;
- c) este inexistent în cazul infracțiunilor formale.

5. Pericolul de la starea de necesitate poate:

- a) să provină și din partea unui animal sălbatic;
- b) să vizeze altă persoană decât cea care exercită acțiunea de salvare;
- c) să fie îndreptat împotriva unui bun.

6. Inculpatul a fost îmbrâncit în timpul unui miting și în cădere a lovit o persoană. Pentru vătămările produse acestei persoanei, inculpatul va putea invoca:

- a) starea de necesitate;
- b) constrângerea fizică;
- c) cazul fortuit.

7. Tentativa nu este posibilă la infracțiunile:

- a) din culpă;
- b) comise cu premeditare;
- c) omisive proprii.

8. Constituie cauze de nepedepsire a tentativei:

- a) cauzele justificative;
- b) împiedicarea producerii rezultatului;
- c) cauzele de neimputabilitate.

9. Enumerați 2 asemănări și 2 diferențe între intenția indirectă sau eventuală și culpa cu prevedere.
(1pct.)

✓ ✗ 0, 25

10. Enumerați condițiile atacului de la legitima apărare.

(1pct.)

§ ✗ 0, 20

BAREM

11. Arătați când și cum se sanctionează tentativa.

(1 pct.)

0, 5 X 2

12. Inculpata, fiind sub influența băuturilor alcoolice, a mers la locuința unei vecine bănuind că acolo se află concubinul ei. Bătând cu insistență în ușă, i-a cerut acesteia, prin amenințări, să deschidă. Victima, cunoscând firea violentă a inculpatei din situații anterioare, a refuzat. În această situație, inculpata, luând un picior de scaun, a început să bată cu putere și în mod repetat în ușă, amenințând victimă că o bate „să îi treacă cheful de a se încurca cu bărbatul ei”. Alarmată de comportamentul violent al inculpatei, victimă a încercat să se refugieze pe fereastra de la baie, vrând să sară într-un apartament vecin. Între timp, inculpata a reușit să spargă ușa, iar victimă s-a speriat și s-a dezechilibrat căzând de la etajul 4 și decedând.

Trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de omor comise cu intenție directă, inculpata susține că între acțiunea sa și rezultatul produs nu există raport de cauzalitate. În subsidiar, în măsura în care ar exista raport de cauzalitate, inculpata susține că în raport de decesul victimei se poate reține maxim forma de vinovătie a culpei.

1. Arătați motivat dacă există raport de cauzalitate între fapta inculpatei și decesul victimei (motivați prin raportare la teoria imputării obiective a rezultatului).
2. Indiferent de soluția de la pct. 1, presupunând că există raport de cauzalitate între acțiune și deces, arătați care este forma de vinovătie a inculpatei în raport de decesul victimei.

Există : - raportare la cele 2 etape ale teoriei
→

1 P.

Preafăintare: - infarct levin, culpă grav
procedură legală.
→

1 P.
